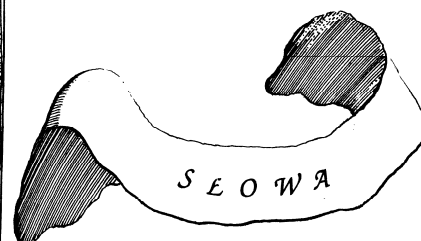
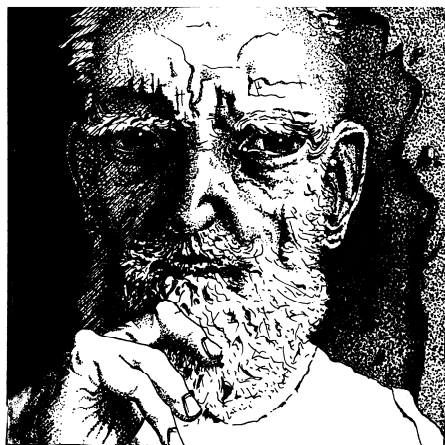
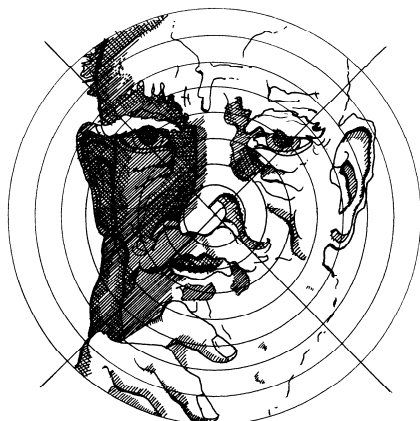

Przyjrzyjmy się, zatem - sobie. Podobieństwo może oznaczać cechy psychiczne, a co rozumieć przez obraz? Gdy odrzucimy fizjonomię, wówczas "obraz" może wskazywać na jednokładną strukturę bytu. Biblia potwierdza to spostrzeżenie, chociaż nie jednoznacznie. Tajemnica budowy człowieka, pozostaje zakryta przed nim samym. Kiedy jednak "uchylamy zasłonę", od razu rzuca się w oczy trójpodział ludzkiej natury - "zewnątrzny oraz wewnętrzny". Na wstępie zajmiemy się tym pierwszym. Jak postrzegamy jedni - drugich? Jakie są wyznaczniki pojęcia - człowiek? Co nas wyróżnia "z zewnątrz"? Całość istoty określana tym mianem; duch - owo "drugie ja"; oraz słowa, które wypowiadamy.

Te wyróżniki są niewątpliwie - jednym, lecz i częściami bytu. Kiedy widzimy przechodnia, trudno o nim cokolwiek powiedzieć - ot, człowiek. Dopiero aktywność pozostałych składników, nakreśla nam jego obraz.

Duch pozostaje tożsamy z całością bytu, lecz posiada też "własne zdanie"; w oparciu o rozeznanie sumienia jest partnerem wewnętrznych dyskusji. **Bo skoro poganie** (ludzie spoza narodu Izraela) **nie mając Prawa, z wrodzonej skłonności czynią z Prawa - oni, nie mając Prawa, sami sobą są prawem. Ci, co działanie Prawa okazują wypisane w ich sercach, poprzez świadczące ich sumienie, a następnie wzajemną kalkulację - oskarżającą, czy też broniącą (Rzym. 2, 14-15; NBG)**. Duch bywa cichy, wesoły, strwożony; chodzi nawet innymi drogami, mówimy: Człowiek obecny ciałem, a nieobecny duchem. W oparciu o wewnętrzny dialog, każdy podejmuje decyzję - "uzewnętrznia się" słowem, lub czynem. Zatem, ducha możemy nazwać "drugą osobą człowieka".

Wreszcie - słowo. Bóg dokonał stworzenia poprzez Słowo (gr. *Logos*, co znaczy także: Myśl, Mądrość, Podstawa, Porządek) i my również, tworzymy i objawiamy się podobnie. Literat kreuje "rzeczywistość"; zaś generał podrywa rozkazami żołnierzy. **Bowiem z powodu twoich słów - zauważmy, zostaniesz uznany za sprawiedliwego, i z twoich słów zostaniesz skazany (Mat. 12, 3; NBG)**. Wreszcie człowiek umiera - lecz jego słowa "żyją", a nawet powodują działanie. Stanowią więc - "trzecią osobę".

Podobieństwo rzuca się w oczy. Bogu, który objawił się w trzech Postaciach ("Osobach") - odpowiada trójpostaciowa natura człowieka. Żywa i pełna chwały przed odstępstwem - pokrętna i naznaczona piętnem śmierci po upadku.

Bóg jednoczy trzy Postacie: Ojca - syntezę Jedyne. **Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym Ojcem** (duchowym); **bowiem jeden jest wasz Ojciec - Ten w niebiosach (Mat. 23, 9; NBG)**. Ducha Świętego - który przenika wszystkie głębokości Boże. **Bo któż z ludzi zna te człowieka, jeśli nie duch człowieka, co w nim jest? Także tych Boga nikt nie poznał, tylko Duch Boga (1 Kor. 2, 11 - 12; NBG)**; oraz Słowo - Syna, poprzez które wszystko się stało. Duch Święty jak uczy Biblia, jest Postacią i Dawcą. Uczy i przypomina (J. 14, 26), przemawia i się modli (Rzym. 8, 26 - 27), pomaga nam w życiu (Gal. 5, 16), napełnia Miłością (Rzym. 5, 5), można Go też zasmucić (Ef. 4, 30). W stosunku do człowieka jest: Ożywcicielem oraz Nauczycielem i Poczyszycielem.